ՍԱՐԿԱՎԱԳԱԿԱՆ ՁԵՌՆԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ ՄԱՅՐ ԱԹՈՌ ՍՈՒՐԲ ԷՋՄԻԱԾՆՈՒՄ

Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս, Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ Վեհափառի բարձր կարգադրությամբ և տնօրինությամբ 2000 թվականի դեկտեմբերի 25-ին՝ Ս. Ստեփանոս Նախավկայի տոնին, Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնում սարկավագության աստիճան շնորհվեց տասնվեց ճեմարանական ուսանողի (տասնչորս սան՝ Էջմիածնի Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանից և երկու ուսանող՝ Սևանի Վազգենյան Հոգևոր Դպրանոցից), որոնք, Աստծո, ժողովրդի առջև և իրենք իրենց բոլորանվեր ծառայության սրբազան ուխտը կատարելով, եկան լրացնելու առաքելահիմն և լուսավորչահաստատ Մայր Աթոռի միաբանության շարքերը:

Կատարվելիք արարողության ուրախալի հուզումը մեզ՝ ճեմարանի ողջ պաշտոնեությանն ու ուսանողությանը, իսկ առավելաբար ձեռնադրվողներին պատել էր դեռևս նախորդ օրվա երեկոյան ժամերգության ընթացքում, երբ ուրար կրելու իրավունք և կիսասարկավագության աստիճան շնորհվեց սարկավագական քննությունները հաջողությամբ հանձնած տասնվեց սարկավագներին:

Հաջորդ օրվա առավոտյան արդեն այդ հուզումին խառնվեց նաև ներկա հավատացյալ ժողովրդի ցնծությունը: Սա ամենևին էլ պատահական երևույթ չէ, որովհետև Առաքելական Սուրբ Եկեղեցու յուրաքանչյուր անդամ քաջ գիտակցում է, թե որքանով են այսօր կարևորվում ձեռնադրություններն ու ծառայասիրության, օրինապահության և, որ ամենակարևորն է, հաստատուն հավատքի ոգեղեն կառույցն իրենց մեջ հոգևորականների նոր սերնդի պատրաստակամությունը: Բազմամյա արգելքներից, զրկանքներից, նաև անտարբերության պատճառով մեր ազգի հոգևոր անդաստանի խոպան դառնալուց հետո, մեր առօրյայի, կենցաղի մեջ են ներխուժել բազմաթիվ և բազմապիսի «վարձկան» մշակներ՝ այլազան աղանդավորներ, որոնք մի ձեռքում Ս. Գիրքն ունենալով, այդ նույն Գրքի պատիժներն անգիտաբար անտեսելով՝ մյուս ձեռքով հայ քրիստոնյա ազգը և հայ քրիստոնյա անհատին կործանող «որոմի»՝ մոլար վարդապետությունների սերմն են ցանում:

Այո՛, մեծ պիտի լինի մեր բոլորիս ուրախությունը, որովհետև ի հակազդումն վերը նշված սխալ երևույթի, Առաքելական մեր Մայր Եկեղեցու արգասաբեր արգանդը այսօր տալիս է Եկեղեցական Հայրերի ճշմարիտ ուսմունքով սնված հոգևորականներ՝ հայ ազգի հոգևոր հացի քաղցն ու Ավետարանի Կենաց Ջրի ծարավը հագեցնելու համար: Այս մտածումների և գիտակցության ուրախացնող և ջերմացնող մթնոլորտն էր տիրում դեկտեմբերի 25-ի առավոտյան, երբ սուրբ գրային ընթերցումներից

առաջ Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանի տեսուչ Տ. Եղիշե ավագ քահանա Սարգսյանի ուղեկցությամբ ընծայացուները ծնկաչոք առաջնորդվեցին դեպի Մայր Տաճարի Սուրբ Հովհաննես Մկրտչի խորան: Օրվա պատարագիչ և ձեռնադրող եպիսկոպոս, Անգլիայի հայոց թեմի առաջնորդ Տ. Նաթան եպիսկոպոս Հովհաննիսյանի և խարտվավիլակ Տ. Եղիշեի փոխնիփոխ կարդացվող աղոթքներից և սաղմոսներից հետո ձեռնադրվողները ձեռքերը վեր բարձրացնելով հրաժարվեցին աշխարհիկ կյանքից և իրենց անձերը դրեցին Սուրբ Երրորդության ու Հայաստանյայց Առաքելական Սուրբ Եկեղեցուն ծառայելու ծանր, բայց քաղցր լծի տակ: Իբրև կրկնօրինակը Գործք Առաքելոցում նկարագրված յոթ սարկավագների ձեռնադրության՝ Նաթան Սրբազանը, ձեռքը սարկավագների գլխին դնելով, նրանց փոխանցեց Սուրբ Հոգու ստեղծագործ կյանքի մղող շնորհները՝ տալով սարկավագության աստիճան: Սա թերևս առավել հուզիչ պահն էր ձեռնադրվողների համար, երբ իրականացավ ճեմարանական նստարանների ետև փայփայած իրենց նվիրական երազանքը՝ Քրիստոսի նորոգիչ ներկայությունն ունեցող սկիհի վերաբերումը կատարելու, Ավետարանն ընթերցելու և եկեղեցում խնկարկություն կատարելու:

Հավարտ ձեռնադրության, պատարագիչ Սրբազանը Ս. Մեղանից քարոզ խոսեց, որի ընթացքում օրվա ու ձեռնադրության խորհուրդն ամբողջացնող պահին պատշաճ իր խոսքում ասաց.

«Երանի՛ նրանց, որ հալածվում են արդարության համար, որովհետև նրանցն է երկնքի արքայությունը»:

Հիսուս Քրիստոսի՝ մեր Փրկչի երանիների մեջ եղած այս կարևոր պատգամը բոլոր ժամանակների համար մնում է այժմեական և բոլոր ժամանակների համար ունի իր խոր իմաստը: Երանի՛ նրանց, որ արդարության համար պիտի հալածվեն: Ինչ արդարության համար, ո՞րն է արդարությունը, կարծեմ մենք սկզբից պետք է փընտրենք այդ, հետո, երբ կիմանանք, թե իրապես ի՞նչ արդարության համար պետք է հալածվենք, այդ հալածանքից հետո արժանանանք Աստուծո Արքայությանը:

Սիրելի՛ ժողովուրդ մեր, շատ անգամ մարդիկ իրենց ցանկացածը իբրև արդարություն են պատկերացնում, շատ անգամ շատ-շատերը իրենց մտացածին արդարության պատճառով հալածվածի ներքին զգացմունքն ունեն, բայց խորքը արդարության մենք՝ քրիստոնյաներս, փնտրում ենք մի տեղ. Քրիստոսի տված պատգամների մեջ, Ս. Գրքի տված ճշմարտության մեջ և, ի վերջո, եթե ասում են՝ «Երանի՛ որ հալածյալ պիտի լինեն արդարության համար», նույն է, թե ասեն՝ երանի նրանց, որ կհալածվեն Հիսուսի անվան համար, քանզի Հիսուս Քրիստոս մեզ համար արդարությանց արդարությունն է: Նա է մեզ տալիս ճշմարտությունը այս արդարության, և, բնականաբար, այդ ճշմարտության հետևողները ճշմարիտ քրիստոնյա լինելու համար հալածանքի ենթակվել են և այսօր էլ պիտի ենթարկվեն: Եթե մարդը չհալածի նրան, ապա մշտարթուն և ամեն մի քրիստոնյային անընդհատ խաբկանքի մեջ պահելու համար մեր աներևույթ թշնամին, որ սատանա ենք կոչում, կհալածի մարդուն,

կհալածի մարդուն նաև օտարահավատը՝ օտարադավանը: Քրիստոսի արդարության համար, սակայն, մենք մի ճշմարտություն ունենք. արդարության համար մեր հալածանքով է, որ մեր փրկության ճանապարհն է կերտվում:

Այսօր տոն է Ստեփաննոս Նախավկա մեծ սարկավագի, Նախավկա, որովհետև առաջին մեծ մարտիրոսը եղավ հենց իսկ արդարության հալածանքների պատճառով, Նախավկա՝ որովհետև նա իր հավատքով վկայեց աշխարհին Հիսուսի ճշմարտությունը, նա վկայեց փրկության ճանապարհը և դրա համար ենթարկվեց հալածանքի, քարկոծվեց, բայց մինչ իր ֆիզիկական մահը նա չուրացավ Քրիստոսին: Ստեփաննոս Նախավկա մեծ սուրբը մեծ է իր իսկ հավատով, զորավոր է իր իսկ խոնարհությամբ, բարձր է իր իսկ հեզությամբ: Սարկավագ, սպասավոր Աստուծո սեղանին, Աստուծո ժողովրդին, ծառա Հիսուսի և նրա հետևորդ, որով և ինքն իր խոնարհությամբ բարձրանում է, որով և ինքն իր հավատքով զորանում է: Եվ սա է մեզ համար ճշմարիտ սպասավորությունը: Այսօր մենք ուրախությունն ունենք ոչ միայն տոնելու Ստեփաննոս մեծ, սուրբ վկայի տոնը, այլև այդ տոնին միախառնելու մեր՝ Հայաստանյայց Սուրբ Եկեղեցվո և Մայր Աթոռի մեծ տոնը, ուր ձեռնադրություն ստացան 16 սաներ հոգևոր կրթական հաստատությունների: Այս իսկ պահից նրանք իրենց ոտքը դրեցին երկա՛ր, դժվարին մի ճանապարհին, որ է՝ սպասավորությունը Քրիստոսի, Նրա Եկեղեցվո, Նրա Ս. Մեղանին ու Նրա ժողովրդին:

Մեր եղբայրության շարքերն այսօր 16 նոր սարկավագ եղբայրներով ավելացան, մեր ուժերն այսօր 16 նոր սարկավագների ուժերով ավելի զորացան, մեր հավատքն ավելի մեծացավ ու հաստատուն դարձավ:

Եվ այս պահին, մեր աղոթքների հետ միասին, մեր մաղթանքն ենք ուղղում նորընծա, նորոգ ձեռնադրյալ սարկավագ մեր եղբայրներին, որ մշտապես հիշեն, թե ինչ տոնի օրը նրանք իրենց ուսին առան ուրարը, որ է նշանը Քրիստոսի քաղցր լուծի, որպեսզի նրանք մշտապես հիշեն, թե ինչ է խաչը այս ուրարի վրա, որով Հիսուս ասաց, թե՝ Ով ուզում է գալ Իմ ետևից, թող խաչն իր ուսին առնի ու գա: Եվ եթե մեկը մեկ անգամ խաչը ուսին առավ, այդ խաչն իրավունք չունի գետնին դնելու. խաչը ուրացողը ծնողին էլ կուրանա, ծնողին ուրացողը՝ հայրենիքն էլ կուրանա, հայրենիքն ուրացողը՝ ինքն իր հոգին կուրանա: Եվ հիշե՛նք, հիշե՛նք, եղբայրներ, հիշե՛նք, զավակներ, որ այս խաչը ձեր փրկության խաչն է և ձեր ժողովրդի փրկության խաչն է: Եթե երբեք դուք ձեր ծառայության մեջ գտնվեք անկարգ, եթե դուք ձեր ծառայության մեջ թերանաք, իմացե՛ք ու լսե՛ք այդ վայրկյանին խոսքը Հիսուսի՝ Ես ծարավի էի և ինձ ջուր չտվեցիք, Ես քաղցած էի և դուք ինձ հաց չտվեցիք, որով նրա աշակերտներն ասացին՝ Ե՞րբ, Տեր, ինչպե՞ս...: Հիսուս ասաց, Եթե որևէ մեկ ծարավածին ջուր չտվեցիք, ուրեմն Ինձ չտվեցիք, եթե որևէ մեկ քաղցածին հաց չտվեցիք, ուրեմն Ինձ չտվեցիք, եթե որևէ մեկ անօթևանի օթևան չտվեցիք, ուրեմն Ինձ չտվեցիք, եթե որևէ մեկի համար չաղոթեցիք, ուրեմն Հիսուսի խոսքը չկատարեցիք...:

Մեր աղոթքն ու պատգամն է, որ դուք ձեր ծառայության մեջ երբեք չթերանաք, և երբեք ձեր հոգու ականջը չլսի Հիսուսի խոսքը, որ Դուք Ինձ ծարավ թողեցիք, որ

դուք Ինձ քաղցած թողեցիք: Եվ ես վստահ եմ, որ Հայաստանյայց մեր Եկեղեցու դարավոր շունչի մի՛ մասնիկը ձեր մեջ առնելով՝ պիտի առաջ գնաք և պիտի ձեր սպասավորության մեջ անթերի մնաք:

Վեհափառ Տեր.

Այս պահին, իմ որդիական ջերմ զգացմունքներով գալիս եմ շնորհավորելու Ձերդ Սրբությանը, Վեհափառ Տեր, զի բանակը մեր Եկեղեցվո մեծանում է և զորանում: Ծաղանում են ձեր զավակները, իսկ որքան շատ զավակ ընտանիքի մեջ, այնքան ուրախություն, այնքան զորություն:

Շնորհավորություններս եմ Ձեզ բերում, զի Մայր Աթոռը նոր զինվորյալներ և սպասավորներ ունեցավ, և մաղթում եմ առ Աստված, որ նրանք հանապազ Ձեր հայրական օրհնության ներքո մեծանան ու զորանան թե՛ մարմնապես, և թե՛ հոգեպես, թե՛ հավատքով, և թե՛ հույսով: Եվ մենք բոլորս մեր աչքերով կտեսնենք, կտեսնենք հաղթանակը ոգու և ոգեկանության ամենայն մարմնականի և երկրայինի դեմ: Մենք կտեսնենք մեր լույսի պայծառության հաղթանակը, որ Գրիգոր Լուսավորիչ բերեց Հայաստան աշխարհ:

Թող Տերը օրհնի Մայր Աթոռը, թող Տերը օրհնի և անսասան պահի Հայրապետին Հայոց, բոլոր սպասավորներին և մանավանդ ձեզ, այսօր դալուկ ոտքերի վրա կանգնած մեր նոր սարկավագ եղբայրներին, և մեր հարազատ հավատավոր ժողովրդին, որովհետև որքան շատ են ձեր աղոթքները, այնքան զորավոր է մեր օրհնությունը, որքան շատ է ձեր օրհնությունը մեզ, այնքան զորավոր է մեր Եկեղեցին:

Թող Տիրոջ օրհնությունը հանապազ մեզ վրա լինի, և Ս. Հոգու շնորհները մշտապես զորացնեն մեր ազգը, մեր Եկեղեցին և մեր երկիրը. ամեն»:

Սուրբ Պատարագից հետո տասնվեց սարկավագներ, առաջնորդությամբ Նաթան Սրբազանի, Հայր Արտակի և Տեր Եղիշեի, ներկայացան Վեհափառ Հայրապետին՝ նրա հայրական օրհնություններն ու հորդորները ստանալու:

Խոսրով սարկավագ Եսայան

Ծնվել է 1976 թ. Էջմիածին քաղաքում:

1983-1891 թթ. սովորել է տեղի Վահան Ռշտունու անվան № 11 միջնակարգ դպրոցում:

1991-1993 թթ. սովորել է Ներսիսյան վարժարանում:

1993 թ. ընդունվել է Սևանի Վազգենյան Հոգևոր Դպրանոց:

1997-1999 թթ. ծառայել է Ազգային բանակում:

1999-2000 թթ. շարունակել է ուսումը Վազգենյան Հոգևոր Դպրանոցում:

2000 թվականից սովորում է Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանում:

Գևորգ սարկավագ Մակարյան

Ծնվել է 1976 թ.Երևան քաղաքում:

1982-1992 թթ. սովորել է տեղի Սամվել Գևորգյանի անվան № 194 միջնակարգ դպրոցում:

1992-1994 թթ. սովորել է Երևանի «Ռեֆերենտ-գործավարներ» ուսումնարանում:

1995 թվականից սովորում է Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանում:

Հարություն սարկավագ Տերտերյան

Ծնվել է 1976 թ. Էջմիածին քաղաքում:

1982-1992 թթ. սովորել է տեղի № 2 միջնակարգ դպրոցում:

1992-1995 թթ. սովորել է Ծիրակի թեմի Հոգևոր Ընծայարանում:

1995 թվականից սովորում է Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանում:

Տիգրան սարկավագ Միրզախանյան

Ծնվել է 1977 թ. Արմավիրի մարզի Արտիմեդ գյուղում:

1984-1994 թթ. սովորել է տեղի միջնակարգ դպրոցում:

1995-2000 թթ. սովորել է Սևանի Վազգենյան Հոգևոր Դպրանոցում:

2000 թվականից սովորում է Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանում:

Արթուր սարկավագ Հովհաննիսյան

Ծնվել է 1977 թ. Երևան քաղաքում:

1984-1994 թթ. սովորել է տեղի Սամվել Գևորգյանի անվան № 194 միջնակարգ դպրոցում:

1995-2000 թթ.սովորել է Սևանի Վազգենյան Հոգևոր Դպրանոցում:

2000 թվականից սովորում է Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանում:

Արսեն սարկավագ Գամաղելյան

Ծնվել է 1977 թ. Էջմիածին քաղաքում:

1984-1990 թթ. սովորել է տեղի Խ. Աբովյանի անվան № 4 միջնակարգ դպրոցում:

1991-1995 թթ. սովորել է Էջմիածնի Ներսիսյան վարժարանում:
1995-ից սովորում է Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանում:

Գևորգ սարկավագ Սողոմոնյան
Ծնվել է 1977 թ. Էջմիածին քաղաքում:
1983-1992 թթ. սովորել է տեղի Ռ. Պատկանյանի անվան № 9 միջնակարգ դպրոցում:
1992-1995 թթ. սովորել է Ծիրակի թեմի Հոգևոր Ընծայարանում:
1995-ից սովորում է Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանում:

Արթուր սարկավագ Կարապետյան
Ծնվել է 1978 թ. Երևան քաղաքում:
1985-1995 թթ. սովորել է տեղի Ղ. Աղայանի անվան № 63 միջնակարգ դպրոցում:
1986-1988 թթ. սովորել է Սուխումիի (Աբխազիա) Հովհաննես Թումանյանի անվան հայկական միջնակարգ դպրոցում:
1995-ից սովորում է Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանում:

Տիգրան սարկավագ Բաղումյան
Ծնվել է 1978 թ. Երևան քաղաքում:
1985-1995 թթ. սովորել է տեղի № 177 միջնակարգ դպրոցում:
1995-2000 թթ. սովորել է Սևանի Վազգենյան Հոգևոր Դպրանոցում:
2000-ից սովորում է Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանում:

Դավիթ սարկավագ Միքայելյան
Ծնվել է1978 թ. Արարատի մարզի Շահումյան գյուղում:
1985-1995 թթ. սովորել է տեղի միջնակարգ դպրոցում:
1995-ից սովորում է Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանում:

Սամվել սարկավագ Խանոյան
Ծնվել է1978 թ. Գորիս քաղաքում:
1984-1995 թթ. սովորել է տեղի № 3 միջնակարգ դպրոցում:
1995-ից սովորում է Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանում:

Հովհաննես սարկավագ Ամիրյան
Ծնվել է 1978 թ. Արմավիրի մարզի Առափաշեն գյուղում:
1985-1995 թթ. սովորել է տեղի միջնակարգ դպրոցում:
1995-ից սովորում է Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանում:

Վարդան սարկավագ Իսախանյան

Ծնվել է 1979 թ. Էջմիածին քաղաքում:

1985-1995 թթ. սովորել է Զվարթնոցի Զորավար Անդրանիկի անվան № 12 միջնակարգ դպրոցում:

1995-ից սովորում է Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանում:

Վարդան սարկավագ Մովսիսյան

Ծնվել է 1979 թ. Էջմիածին քաղաքում:

1986-1998 թթ. սովորել է փեղի Ռ. Պատկանյանի անվան № 9 միջնակարգ դպրոցում:

1995 թվականից սովորում է Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանում:

Վիգեն սարկավագ Շիրվանյան

Ծնվել է 1979 թ. Էջմիածին քաղաքում:

1986-1991 թթ. սովորել է Զվարթնոցի Զորավար Անդրանիկի անվան № 12 միջնակարգ դպրոցում:

1992-1996 թթ. սովորել է Էջմիածնի Ներսիսյան վարժարանում:

1996-ից սովորում է Սևանի Վազգենյան Հոգևոր Դպրանոցում:

Հովհաննես սարկավագ Ռուշանյան

Ծնվել է 1979 թ. Արմավիրի մարզի Արտիմեդ գյուղում:

1986-1996 թթ. սովորել է փեղի միջնակարգ դպրոցում:

1996-ից սովորում է Սևանի Վազգենյան Հոգևոր Դպրանոցում:

ԱՐՏԱԿ ԴՊԻՐ ԽԱՉԻԿՅԱՆ

Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանի Ե լսարանի սան